

Závodní kůň, který se ztratil

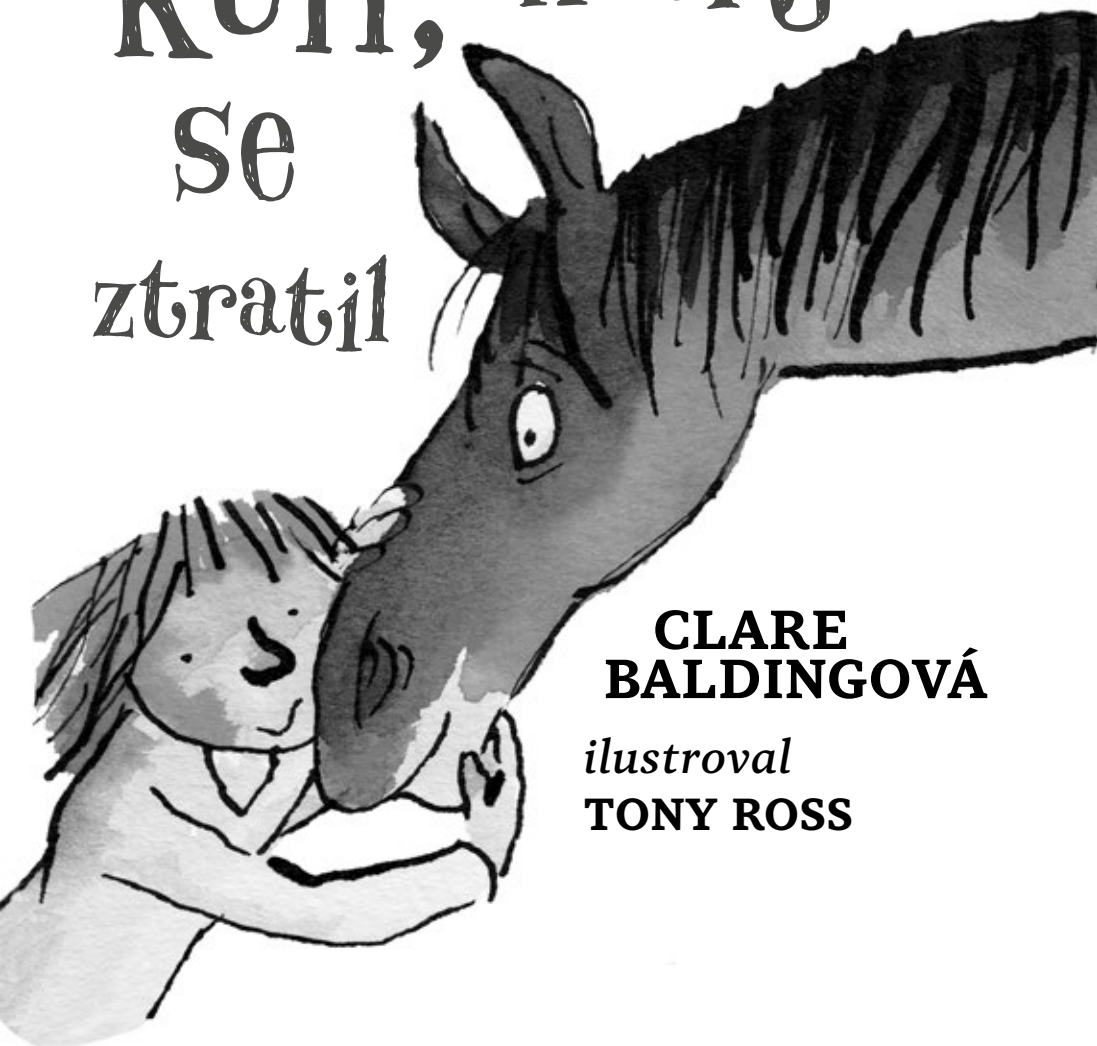

**CLARE
BALDINGOVÁ**

ilustroval
TONY ROSS

bamb**oo**k

Závodní kůň, který se ztratil

**CLARE
BALDINGOVÁ**

ilustroval
TONY ROSS

*Pro pravou babičku Pam, která tvrdí,
že tuhle knihu můžou číst i dospěláci!*

Tým Follyovy farmy

Kája

Babička Pam

Pan Bass

Paní Bassová

Harry

Larry

Polly

Sam

Kapitola 1

Boris stál nahoře na schodišti s hlavu nakloněnou na stranu a napjatě sledoval vstupní dveře. Nehýbal se, skoro jako by ho nějaké zaklínadlo proměnilo v sochu, kromě toho, že občas mírně nakrčil čumák. Stál takhle už tři minuty, od chvíle, kdy zaslechl vzdálené bručení motoru na příjezdové cestě. Lidské ucho by takový zvuk ani nezaznamenalo, ale Boris měl úžasný sluch. Byl to border teriér s jedinečnými smysly.

„Co se děje, Borisi?“ Kája mu načechrala chlupy na hlavě a zrušila tak jeho zakletí. Boris se na ni krátce podíval a pak pohlédl zpátky ke dveřím. Na rohožku s plácnutím dopadly ranní noviny, Boris se rozštěkal a raketovým tempem se vyřítil dolů po schodech. V běhu a za stálého štěkání přistál na

červené dlažbě pod schodištěm, zastavil se až těsně předtím, než by narazil do dveří, a popadl noviny do tlamy.

Kája se vydala za ním, aby zahájila jejich každodenní taha-nici o *Dostihového zpravodaje*. Boris zavrčel a zavřel oči s cílem noviny nevydat. Kája chytila oba konce, které Borisovi vyku-kovaly z tlamy, a zdvihla psa do vzduchu. Dotáhla ho do kuchyně, kde ho až pomocí sušenky přesvědčila, aby povolil sevření čelistí a noviny pustil.

Polly, Kájina nejlepší kamarádka, která u nich tenhle víkend přespávala, se smíchem scházela po schodišti dolů za nimi.

„Proč ty noviny tak strašně chce?“ zeptala se.

„Já nevím, ale dělá to každý den už celé tři týdny. Řekla bych, že den po Derby zahlédl na titulní stránce svoji fotku, takže si teď myslí, že jsou noviny jeho,“ usmála se Kája.

Po snídani se obě kamarádky a Boris vydali ven ke koním. Bylo krásné letní ráno a na Follyově farmě čeřili vzduch rorýsi, kteří s akrobatickou šikovností střemhlavě vylétali z hnízd pod okapy velké stodoly. Kája s Polly se opřely o vrata a pozorovaly Noddyho s Percym, jak odpočívají venku na louce. Po hrdinském výkonu v Epsomu si užívali krátkého volna – pár týdnů úplného odpočinku a relaxace – takových prázdnin pro koně.

Kájini starší bratři Harry a Larry právě dokrmili čuníky a zamířili k děvčatům. Už z jejich chůze bylo Káje jasné, že něco chtějí. Boris se uklidnil a očichával plot, aby si vybral nejvhodnější sloupek, u kterého zdvihne nožičku.

„Měli bychom pro Noddyho uspořádat den otevřených dveří,“ prohlásil Harry. „Všechny velké stáje to tak dělají, když jejich kůň vyhraje Derby.“ Zněl dost důrazně, což ovšem nic

moc neznamenalo. Ve škole totiž právě absolvoval kurz zdravého sebevědomí a teď měl pocit, že klíčem k úspěchu je znít jako odborník, i když nemá páru, o čem to vlastně mluví.

„Vážně?“ podívala se Kája na bratra zamyšleně.

„Rozhodně,“ odpověděl Harry a nasadil hlas Winstona Churchilla: „Je tvou povinností jako trenérky vítěze Derby, abys ho předvedla milujícím fanouškům. Pro nás je to možná jen Noddy, ale pro miliony těch, kteří ho sledovali a četli o něm, je to Noble Warrior – Vznešený Bojovník. Je třeba otevřít brány a vpustit lid dovnitř!“

„Myslíš, že by se na tom dalo vydělat?“ ozval se Larry, který byl o rok mladší než Harry. Nápad ho najednou začal zajímat. „Můžeme vybírat pár kaček za vstupný a prodávat třeba předražený nanuky.“

„Prosím tě, Larry,“ vzdychla Kája. „Vždyť jsi dostal svůj podíl z výhry v Derby. Koupil sis všechno možný: iPhone, iPad, iSpy a iWant – co bys ještě chtěl?“

Káju trochu zklamalo, že oba její bratři tak snadno propadli všem těm „nutným“ hračkám.

„To jo, ale většina výhry padla na novou střechu a zbytek se šetří na opravu příjezdové cesty. To je núúúdo! Co bychom opravdu potřebovali, jsou pořádný repráky do dvora. Hudba nás udržuje v pohybu, a pokud chceme, aby pořádně tancovaly, měly by muziku taky pořádně slyšet.“

„Kdo aby pořádně tancoval?“ zeptala se Kája.

„No slepice přece. Kdo jinej? *Když slepičí hvězdy tančí* je ten NEJSKVĚLEJŠÍ nápad na světě. V televizi to bude úžasný. Jen je musíme naučit tancovat, a to nepůjde bez pořádných

repráků a dálkového ovládání, abych mohl měnit styl, třeba ze salsy na tango. Musím jim přece ukázat, že kroky jsou jinak.“

Larry si položil levou ruku na prsa, pravou natáhl a začal se kolébat, jako by tančil s neviditelnou partnerkou. Přetočil hlavu ze strany na stranu, pokrčil nohu v koleni a zdvihl ji vzhůru. Tvářil se tak zaujatě, že to Kája nevydržela a vyprskla smíchy. Larry se na ni zamračil.

„Myslím to vážně. Mohla by to být cesta k dlouhodobému bohatství. Ještě žádnému choreografovi v historii se nepodařilo naučit slepice tango. Jestliže mám být první, potřebuju pořádný repráky, a abych je zaplatil, musí Noddy vyhrát další velkej závod – něco jako Závod krále Jiřího nebo Cenu Vítězného oblouku v Paříži. To je mimochodem město, kde by tančící slepice jistě ocenili. Pařížani jsou velmi kulturní a rozhodně mají styl!“

„Neměli bychom tedy s tím dnem otevřených dveří počkat až po závodech?“ navrhla Kája. „Vítězný oblouk je v říjnu a zdá se mi rozumnější oslavovat na konci sezóny než uprostřed.“

„To už bude bláto,“ namítl Harry, který opět převzal slovo. „Rozjezdili bysme louku, kdybysme tam na podzim nechali parkovat auta. Musíme to udělat teď, dokud to má každý ještě v paměti.“

Kája na všechnu tu pozornost, která přišla po vítězství v Derby, nebyla připravená. Byla první ženskou trenérkou – a rozhodně nejmladším trenérem v historii vůbec –, jejíž kůň zvítězil v Derby. Ona a Samuel Butler, pomocník na farmě, který byl jejím tatínkovi k ruce při dojení krav, dokázali proměnit Noddyho z nervózního, vzdorovitého strašpytla, který

odmítal běhat, ve světového šampiona. Mnozí jim teď nabízeli miliony liber, ale Vznešený Bojovník nebyl na prodej, ať byla cena jakákoli.

A pak tu byl ještě Percy. Kulaťoučký, nabručený chundelatý poník, bez kterého Noddy prostě nedokázal fungovat. Percy hrál při vítězství v Derby důležitou roli – přecválal s Kájou přes střed epsomského závodiště až k cílové čáře tak rychle, že tam dorazili ještě před závodními koňmi. Percy také nebyl na prodej. (Ne že by ho někdo chtěl.)

Jakmile totiž Noddy uviděl u cílové čáry svého kamaráda Percyho, rozběhl se tak rychle, až se Samovi zdálo, že letí. Proto měl Noble Warrior na cílové fotografii svůj černý čumák v cíli o maličký kousek dřív než ostatní jezdci. Z koně, který nechtěl běhat, se stal vítěz Derby. Všichni byli na Noddyho pyšní. Zapsal se do historie.

Od té chvíle se však Kája v hlavě uhnízдила otázka. Otázka, kterou si hned druhý den klade každý, komu se podařilo splnit si sen: *Co dál? Jaký teď bude můj cíl? A jak se k němu dostanu?*

„Přemýšlela jsi o tom, že bys s ním vyzkoušela něco jiného?“ zeptala se Polly, která přežvykovala dlouhé, šťavnaté stéblo trávy a pozorovala, jak se Vznešený Bojovník válí po zemi, drbe si záda o vysušenou zem a nohy mu trčí do vzduchu. Boris ho napodoboval a převaloval se na okraji kupky hnoje. Pak se postavil, oklepal se, čichl si k zadku a zavrtěl ocasem, očividně spokojený se svým novým oděrem.

Polly byla vlastně tím pravým důvodem, proč rodina Bassových Vznešeného Bojovníka koupila. Kája se byla s tatínkem podívat na dražbě koní a zamávala na kamarádku, aby

upoutala její pozornost. Vedoucí dražby ovšem její mávnutí považoval za poslední a zároveň jedinou nabídku za Vznešeného Bojovníka, a tak pan Bass zaplatil tisíc liber za koně, kterého původně nechtěli a kterého si nemohli ani dovolit. Ale Polly a její rodiče jim přišli na pomoc. Pollyin tatínek Alex Williams byl opravdový trenér koní a umožnil Káje, aby s Noddym trénovala v jeho areálu, ve stájích Cherrydown. Bez velkorysosti Williamsových by Noddy nikdy nedokázal Derby vyhrát.

„Něco jiného? Co tím vlastně myslíš?“ Kája byla novým nápadům vždy otevřená, zvláště pokud s nimi přicházela Polly a ne její přítroublí bratři.

„No, z některých koní se staly úplné celebrity,“ vysvětlovala Polly. „Red Rum zahajoval jeden rok Festival světel v Blackpoolu. Desert Orchid otevíral supermarket. A Frankel prý dělá selfička na přání! Táta někdy posílá některé koně jinam, aby se naučili jiný sport. Třeba hodně malý kůň může být dobrý v pólu, jako poníci, a pomalý závodák se zase může hodit na drezúru nebo skoky. Závodní koně můžou jezdit i vytrvalostní závody nebo štafety, nebo hrát třeba polocrosse nebo horseball.“

„Co to je?“ zeptal se Harry.

„Míčové hry, které se hrají na koních,“ vysvětlovala Polly. „Musíš mít skvělého koně, protože většinou nemáš vůbec čas ho řídit a místo toho musíš chytat nebo házet balón. Může to být docela nebezpečné.“

„Paráda!“ vydechl Larry.

Kája pozorovala Noddyho, jak se staví zpátky na nohy. „Hmmm, to je zajímavý nápad, ale když on si sotva zvykl

závodit. Že by se mi zrovna chtělo ho teď učit, aby se nebál létajícího míče, to se říct nedá.“

„No jo, to mi nedošlo!“ zasmála se Polly. „Nejspíš by si myslel, že na něj útočí mimozemšťani. Chudáček Noddy, pořád má strach z toho, co by se mohlo stát, a netuší, jaké má štěstí, protože žije na tom nejbezpečnějším místě na zemi.“

Noddy líně došel až k nim a vystrčil hlavu nad branku.

„To je fakt,“ řekla Kája a pohladila ho po hlavě. „Jeho jedinou starostí je, jestli stihne sníst svoje krmení dřív, než se do něj pustí Percy.“

„A to je další důvod pro den otevřených dveří,“ prohlásil Harry. „Aby Noddy nezapomněl, jaké to je být obklopen davem lidí. Když to vyzkoušíme tady doma, bude pak v Ascotu nebo Longchampu v pohodě.“

„Tak fajn,“ řekla Kája, přitáhla si k sobě Noddyho ucho a zašeptala do něj: „Jestli ti to do budoucna prospěje, tak vlastně proč ne.“

„Skvělý!“ zatleskal Harry tak rázně, až Noddy uskočil. Harry si toho vůbec nevšímal a pokračoval: „Napadl mě první červenec. To je neděle a potom by nám ještě zbývaly celé čtyři týdny na přípravu na Závod krále Jiřího.“

„Prvního července? Ale vždyť to je za týden!“ zhrozila se Kája. „To přece nemůžeme stihnout! A jak o tom dáme vědět lidem?“

„S tím si nemusíš dělat starosti,“ zabručel Larry, který cosi vytukával do mobilu. „Oznámit světu, že se chystá něco velkého, trvá jen vteřinu...“

Namířil telefon na Káju a Noddyho a vyfotil je.

„A je to – ,Pohodička: Vítěz Derby si se svou trenérkou užívá volna. Přijďte se na ně podívat 1. 7. na Follyovu farmu. Vstupné pouze 10 liber. #momentka #sampion.‘ Super!“

„Deset liber?“ zvolala Kája. „Larry, to je moc.“

„Oukej, oukej, šéfe. Dáme to za dvě.“ Larry začal zase ťukat do telefonu. „Vstupenky pouze za 2 libry na osobu, 5 liber rodinné vstupné. #sleva #vyhodne #necekejtenanic.‘ Tak. Posláno.“

„Kdo všechno to uvidí?“ zeptala se Kája.

„Všichni na Twitteru, Instagramu, Snapchatu a Facebooku. Plus asi dvacet tisíc lidí, kteří sledují můj YouTube kanál od té doby, co jsme vyhráli Derby.“ Larry se podíval na telefon, na kterém začala cinkat upozornění. „Jo, to jsem si přesně myslel. Vypadá to, že prvního července budeme zavalení fanoušky. Super!“ Larry si plácnul s Harrym, objal ho a tangovým krokem spolu zamířili k domu.

„Dělej, brácho, čeká nás taneční trénink slepic,“ poznamenal důležitě Harry.

„A kasírování peněz,“ připojil Larry, než odpluli pryč.

Kája si povzdechla a zoufale se podívala na Polly. „Ty se máš, nemáš žádný bráchy,“ řekla a sklonila se, aby pohladila Borise. „Mají neustále pocit, že všechno vědí líp, a tak prostě dělají věci, aniž by se mě předtím zeptali, jestli to tak chci.“

Polly pokrčila rameny.

„Upřímně řečeno přece čekali, až s tím dnem otevřených dveří budeš souhlasit, ale chápu, co tím myslíš.“

„Vůbec si neuvědomují, kolik toho bude třeba zařídit, a vsadím se, že to budu já, kdo nakonec bude mít všechno na

starost. Oni se vypaří ke svým slepicím. Já si jen potřebuji být jistá, že se Noddy nebude bát a Percy nikoho nepokouše. Pomohla bys mi, prosím?“

Polly natáhla ruku a položila ji Káje na rameno.

„Jasně že jo. Od toho jsou přece nejlepší kamarádky.“

„Díky, Polly!“ Kája zdvihla ruku od Borise a přičichla k ní.

„Ale ne! V čem ses to zas vyválel? Borisi, ty potvoro, smrdíš!“

Boris se podíval na svou majitelku a zavrtěl ocasem. Usmál se na ni a začal se točit dokolečka. Kája s Polly se rozesmály. Nešlo to vydržet. I když Boris provedl něco špatného, vždycky mu to prošlo, protože byl legrační.

„Ahoj holky! Jak to jde?“ Blížil se k nim Sam a v ruce nesl dvě vodítka. „Je na čase tenhle páreček dostat zpátky pod střechu. Předpověď hlásí déšť a nerad bych, aby zmokli a nastydli se.“

Polly zírala na špičky svých bot.

„Tady,“ Sam podal Káje jedno vodítko. „Dojdi pro Percyho, ale pozor, ať s tebou nevláčí, ví totiž, že se blíží doba oběda. Polly, chceš odvést Noddyho?“

Polly si od Sama vzala vodítko, aniž by se na něj podívala, a kývla hlavou.

„Jsi nějak potichu, Polly,“ poznamenala Kája, „co se děje?“

„Nic,“ zamumlala Polly a rázně zavrtěla hlavou. Vykročila na louku a přicvakla vodítko k Noddyho ohlávce.

První šel Sam, za ním následovaly Kája a Polly. Boris kolem nich běhal a skákal a v občasných intervalech zvedal zadní nožku.

„Tak jsem slyšel, že za týden pořádáme den otevřených dveří,“ prohlásil Sam. „Kluci mi to dnes ráno ohlásili. Chtějí,